

Else Boyes (1963): Hovedpersonen er netop ankommet til Bangkok og skibet Warrigal, hvor hun for første gang møder en modvillig Kaptajn Barke, der fortæller om livet til søs:

»Nu skal jeg fortælle dig, hvordan en sømands liv er,« og før jeg kunne nå at sige tak, begyndte han igen: »Hvis man er sømand, må man først og fremmest opgave drømmen om et normalt familieliv. Gifter man sig og fortsætter med at sejle, begår man en dødelig uret mod sig selv, sin kone, sine børn og mod sit erhverv. Når man er ude, vil man hjem. Når man er hjemme, vil man ud. Man er aldrig tilfreds, fordi man prøver at trænge to liv ind i ét, og dette er i det lange løb ikke muligt. På den ene side har du dit hjem og din familie, på den anden side har du sø livet, og hvis du først har fået dets rytme ind i dig, så kan du have tredive børn, og alle disse tredive tilsammen klædt i fløjlstøj, med tårer i øjnene og danske flag i hånden kunne ikke få dig til at opgave dit liv til søs. Så der står du med en familie, som du næsten aldrig ser, men holder umådelig meget af, og et erhverv, du langsomt tvinges til at hade, fordi det holder dig væk fra din familie. Og hvad tror du, der sker en skønne dag? Lad mig fortælle dig det. En dag, når du kommer hjem efter to år til søs, så får du i stedet for et hjerteligt velkommen en bemærkning såsom »Allerede tilbage??« stukket i ansigtet.«.....»Men jeg er jo ikke en mand, kaptajn Barker, og jeg har ingen børn i fløjlstøj, så det kan vel ingen skade gøre, at jeg er taget til søs.« »Kan det ingen skade gøre,« råbte han. »Jo, det kan gøre skade. Ganske vist er du ikke nogen Sophia Loren (red: berømt italiensk smuk skuespillerinde), men når en mand har været til søs i fjorten dage, så kan han blive forelsket i et billede af sig selv. Dette er naturligvis ganske harmløst, men hvis sådan en lille kegle som du fordrejer hovedet på ham, uden at ville give ham, hvad han mest af alt ønsker, så kan det gøre skade, min gode ven. Og hvad - hvis manden er gift? Nu skal han pludselig begynde at leve tre liv. Først er der familien derhjemme, så er der sø livets barske virkelighed, og oppe på bakken står du og fortæller ham, at aldrig har livet været dejligere og stjernerne skønnere. Og hvad hænder så? Til sidst bliver den stakkels djævel så forvirret, at han ikke ved, om han kommer eller går, sejler eller flyver, er ude eller hjemme.«..... »Ser du,« fortsatte han, »du skal blive telegrafist her om bord, og du skal tilmed blive en sørens god telegrafist, og samtidig... skal du også være min sekretær. Med dette forstås, at du gør, hvad jeg siger, når jeg siger det - uden nølen, kommentarer eller friske bemærkninger. Du fører regnskabet, udbetaler penge til besætningen, deler posten ud, skriver toldlister til de forskellige lande, tager imod doktorer, immigrationsmyndigheder, sundhedsmyndigheder og toldere. Du gør dit arbejde til punkt og prikke og - her hævede han en finger - du vover ikke at sætte splid mellem besætningen eller irritere den. Du kan gøre lige, hvad du vil i din fritid, men glem ikke, at jeg altid får at vide på den ene eller den anden måde, hvad der foregår om bord, og hvis jeg finder ud af, at du forvolder nogen som helst splid eller fordrejer hovedet på nogen, så vedkommende ikke kan passe sit arbejde, så bliver du sendt hjem igen, om det så skal koste mig mit job i rederiet.